

Sygn. akt IV 1 Ka 443/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział IV Karny - Odwoławczy, Sekcja ds. postępowań szczególnych i wykroczeń w składzie:

Przewodniczący: SSO Lidia Haj

Protokolant: st.sekr.sądowy Agata Kaleta

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Bogusława Machyni del. do Prokuratury Okręgowej w Krakowie
po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 lutego 2014 roku sprawy

D. M.

oskarżonego o przestępstwa z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora,

od wyroku Sądu Rejonowego w Wieliczce, Wydział II Karny z dnia 24 lipca 2013 roku, sygn. akt II K 415/13,

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Wieliczce, Wydział II Karny do ponownego rozpoznania.

SSO Lidia Haj

Sygn. akt IV 1 Ka 443/13

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie Wydział IV Karny Odwoławczy, sekcja ds. postępowań szczególnych i wykroczeń z dnia 03 lutego 2014 r. Sygn. akt IV 1 Ka 443/13

D. M. oskarżony został o to, że:

I. w nocy 5 marca 2012 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z K. P. i A. P. po uprzednim rozwierceniu wkładek zamków w drzwiach wejściowych, dokonali włamania do sklepu (...), a następnie zabrali w celu przywłaszczenia 3 kartony papierosów marki M. o łącznej wartości 360 zł na szkodę R. P., przy czym czynu tego D. M. dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu, co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o przest. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. w nocy 8 marca 2012 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z K. P. i A. P., po uprzednim rozwierceniu wkładek zamków w drzwiach wejściowych, dokonali włamania do sklepu (...), a następnie zabrali w celu przywłaszczenia 134 paczki papierosów różnych marek o łącznej wartości 1.607,48 zł na szkodę spółki jawnej (...), przy czym czynu tego D. M. dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu, co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne tj. o przest. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

III. w nocy z 9 na 10 marca 2012 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z K. P. i A. P., w zamiarze popełnienia czynu zabronionego, poprzez rozwiercenie wkładki zamka w roletcie okiennej oraz zamka w drzwiach wejściowych,

swoim zachowaniem bezpośrednio zmierzali do włamania do sklepu i zaboru w celu przywłaszczenia nieustalonych rzeczy o nieustalonej wartości na szkodę PHU (...) jednak zamiaru swojego nie zrealizowali z przyczyn od siebie niezależnych, przy czym czynu tego D. M. dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu, co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o przest. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IV. w dniu 10 marca 2012 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z K. P. i A. P., po uprzednim wyważeniu drzwi wejściowych, dokonali włamania do sklepu (...), a następnie zabrali w celu przywłaszczenia 450 paczek papierosów różnych marek o łącznej wartości 7.000 zł na szkodę K. B., przy czym czynu tego D. M. dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne tj. o przest. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

V. w nocy z 28 na 29 lutego 2012 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z A. P., w zamiarze popełnienia czynu zabronionego, poprzez rozwiercenie wkładki zamka w drzwiach wejściowych, swoim zachowaniem bezpośrednio zmierzali do włamania do kiosku (...) i zaboru w celu przywłaszczenia nieustalonych rzeczy o nieustalonej wartości na szkodę M. M., jednak zamiaru swojego nie zrealizowali z przyczyn od siebie niezależnych przy czym czynu tego D. M. dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o przest. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VI. w dniu 31 stycznia 2012 r. w miejscowości Z., działając wspólnie i w porozumieniu z K. P., po uprzednim wyłamaniu drzwi wejściowych, dokonali włamania do sklepu (...), a następnie zabrali w celu przywłaszczenia 1247 paczek papierosów różnych marek o łącznej wartości 16.024,81 zł na szkodę H. i A. B., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne tj. o przest. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VII. w nocy z 17 na 18 lutego 2012 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z K. P., po uprzednim rozwierceniu wkładki zamka w drzwiach wejściowych, dokonali włamania do kiosku (...), a następnie zabrali w celu przywłaszczenia ok. 80 kartonów papierosów różnych marek o łącznej wartości 8.500,00 zł na szkodę (...) z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o przest. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VIII. w nieustalonym dniu w okresie od 25 do 27 lutego 2012 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z K. P., w zamiarze popełnienia czynu zabronionego, poprzez wybicie szyby oraz odgięcie aluminiowej framugi drzwi wejściowych, swoim zachowaniem bezpośrednio zmierzali do włamania do sklepu (...) i zaboru w celu przywłaszczenia nieustalonych rzeczy o nieustalonej wartości na szkodę A. S., jednak zamiaru swojego nie zrealizowali z przyczyn od siebie niezależnych, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o przest. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IX. w nocy z 6 na 7 marca 2012 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z K. P., w zamiarze popełnienia czynu zabronionego, poprzez rozwiercenie wkładki zamka w drzwiach wejściowych, swoim zachowaniem bezpośrednio zmierzali do włamania do sklepu i zaboru w celu przywłaszczenia nieustalonych rzeczy o nieustalonej wartości na szkodę S. K., jednak zamiaru swojego nie zrealizowali z przyczyn od siebie niezależnych, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o przest. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

X. w nocy z 8 na 9 marca 2012 r. w K., wspólnie i w porozumieniu z K. P., po uprzednim przecięciu skobla oraz rozwierceniu wkładki zamka w drzwiach wejściowych dokonali włamania do sklepu (...), a następnie zabrali w celu przywłaszczenia 331 paczek papierosów różnych marek oraz baterii, zapalniczek, prezerwatyw oraz chemii gospodarczej o łącznej wartości 4.873,01 zł na szkodę S. S., J. R. i W. P., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu

5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o przest. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XI. w nocy z 11 na 12 marca 2012 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z K. P., w zamiarze popełnienia czynu zabronionego, poprzez rozwiercenie wkładki zamka w drzwiach wejściowych, swoim zachowaniem bezpośrednio zmierzali do włamania do kiosku (...) i zaboru w celu przywłaszczenia nieustalonych rzeczy o nieustalonej wartości na szkodę (...) z siedzibą w W., jednak zamiaru swojego nie zrealizowali z przyczyn od siebie niezależnych, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o przest. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XII. w nieustalonym dniu okresie od 17 do 19 marca 2012 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z K. P., po uprzednim wycięciu otworu w ścianie, dokonali włamania do kiosku, następnie zabrali w celu przywłaszczenia ok. 200 kartonów papierosów różnych marek oraz leków w postaci tabletek A., I. i E. o łącznej wartości ok. 30.000,00 zł na szkodę L. P., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o przest. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XIII. w nocy z 30 na 31 marca 2012 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z K. P., po uprzednim przełamaniu wkładek zamków w drzwiach wejściowych, dokonali włamania do sklepu (...), a następnie zabrali w celu przywłaszczenia ok. 80 paczek papierosów różnych marek, oraz pieniądze w kwocie 1.500 zł wraz z szufladą kasy fiskalnej o łącznej wartości 2.660,00 zł na szkodę C. T., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o przest. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XIV. w nocy z 31 marca na 1 kwietnia 2012 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z K. P., po uprzednim rozwierceniu zamków w drzwiach wejściowych, dokonali włamania do sklepu (...), a następnie zabrali w celu przywłaszczenia nieustalonej ilości papierosów różnych marek, wyrobów alkoholowych i innych artykułów o łącznej wartości 14.672,08 zł na szkodę (...) z siedzibą w K. przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o przest. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XV. w nocy z 3 na 4 kwietnia 2012 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z K. P., w zamiarze popełnienia czynu zabronionego, poprzez rozwiercenie wkładki zamka w drzwiach wejściowych, swoim zachowaniem bezpośrednio zmierzali do włamania do sklepu (...) i zaboru w celu przywłaszczenia nieustalonych rzeczy o nieustalonej wartości na szkodę K. C., jednak zamiaru swojego nie zrealizowali z przyczyn od siebie niezależnych, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o przest. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XVI. w dniu 6 kwietnia 2012 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z K. P., po uprzednim wyważeniu drzwi wejściowych, dokonali włamania do sklepu (...), a następnie zabrali w celu przywłaszczenia papierosy różnych marek, artykuły spożywcze w postaci czekolad M., chemii gospodarczej w postaci: zestawów kosmetyków, farb do włosów m-ki (...), żeli pod prysznic, past do zębów, dezodorantów, pianek, lakierów i szamponów do włosów, wyrobów alkoholowych w postaci wódki, koniaków i whisky, różnego rodzaju kawy, rajstop, podkolanówek, biletów (...) oraz pieniędzy w kwocie 492 zł o łącznej wartości 14.752,00 zł na szkodę M. i P. A., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o przest. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XVII. w nocy z 10 na 11 kwietnia 2012 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z K. P., po uprzednim wyważeniu drzwi wejściowych, dokonali włamania do sklepu (...), a następnie zabrali w celu przywłaszczenia ok. 44 kartonów papierosów różnych marek, 27 szt. kart prepaid sieci O. i P., biletów (...) w ilości 60 szt., kawy N. w ilości ok. 160 saszetek 3 w 1, kawy mielonej F. w ilości 20 szt. i pieniędzy w kwocie ok. 100 zł o łącznej wartości 5.168,00 zł na szkodę

M. C., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o przest. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XVIII. w nocy z 10 na 11 kwietnia 2012 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z K. P., po uprzednim wyważeniu drzwi wejściowych, dokonali włamania do kiosku (...), a następnie zabrali w celu przywłaszczenia ok. 35 kartonów papierosów różnych marek, oraz kasetkę metalową z zawartością bilonu w kwocie ok. 10 zł o łącznej wartości 3.610,00 zł na szkodę M. Ł., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o przest. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XIX. w dniu 15 kwietnia 2012 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z K. P., po uprzednim rozwierceniu wkładek zamków w drzwiach wejściowych, dokonali włamania do sklepu (...), a następnie zabrali w celu przywłaszczenia 137 paczek papierosów różnych marek oraz wyrobów alkoholowych w postaci wódki i likieru o łącznej wartości 9.094,84 zł na szkodę M. S., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o przest. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XX. w dniu 18 kwietnia 2012 r. w miejscowości C., działając wspólnie i w porozumieniu z K. P., po uprzednim rozwierceniu wkładek zamków w drzwiach wejściowych, dokonali włamania do sklepu (...), a następnie zabrali w celu przywłaszczenia ok. 70 kartonów papierosów różnych marek oraz 19 butelek alkoholi wysokogatunkowych o łącznej wartości 9.823,00 zł na szkodę H. W., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o przest. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XXI. w nocy z 19 na 20 kwietnia 2012 r. w miejscowości R., działając wspólnie i w porozumieniu z K. P., w zamiarze popełnienia czynu zabronionego, poprzez wyważenie drzwi wejściowych, swoim zachowaniem bezpośrednio zmierzali do włamania do sklepu i zaboru w celu przywłaszczenia nieustalonych rzeczy na szkodę R. K. i S. U., jednak zamiaru swojego nie zrealizowali z uwagi na włączenie się systemu alarmowego, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o przest. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XXII. w nocy z 24 na 25 kwietnia 2012 r. w miejscowości R., działając wspólnie i w porozumieniu z K. P., po uprzednim przecięciu kłódek zabezpieczających kratę, otwarciu tej kraty i wyważeniu drzwi wejściowych, dokonali włamania do sklepu, a następnie zabrali w celu przywłaszczenia artykuły spożywcze w postaci m.in. kawy i czekolad, artykuły chemiczne w postaci past do zębów, maszynek do golenia i kremów do rąk, biletów (...) w ilości 130 szt., leków w postaci (...), A., C., E. oraz plastrów opatrunkowych, baterii, kart prepaid sieci O., E., P. (1), H. i P. oraz 244 paczki papierosów różnych marek o łącznej wartości 3.657,97 zł na szkodę E. N., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o przest. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.

XXIII. w dniu 27 kwietnia 2012 roku w K. wbrew przepisom ustawy posiadał przy sobie środki odurzające w postaci marihuany o wadze 3 gramów netto oraz amfetaminy o wadze 1 grama netto, tj. o przest. z art. 62 ust. 1 Ustawy o Przeciwdziałaniu Narkomanii

Wyrokiem z dnia 24 lipca 2013 roku sygn. akt II K 415/13 Sąd Rejonowy w Wieliczce, Wydział II Karny orzekł w tym przedmiocie następująco:

I. oskarżonego D. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia stanowiącego występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 33 § 1, § 2 i § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego D. M. karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych co łącznie stanowi grzywnę w wysokości 400 (czteryście) złotych;

III. oskarżonego D. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia stanowiącego występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na mocy art. 33 § 1, § 2 i § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego D. M. karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych co łącznie stanowi grzywnę w wysokości 400 (czterysta) złotych;

V. oskarżonego D. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie III aktu oskarżenia stanowiącego występki z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. na mocy art. 33 § 1, § 2 i § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego D. M. karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych co łącznie stanowi grzywnę w wysokości 400 (czterysta) złotych;

VII. oskarżonego D. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie IV aktu oskarżenia stanowiącego występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. na mocy art. 33 § 1, § 2 i § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego D. M. karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych co łącznie stanowi grzywnę w wysokości 400 (czterysta) złotych;

IX. oskarżonego D. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie V aktu oskarżenia stanowiącego występki z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

X. na mocy art. 33 § 1, § 2 i § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego D. M. karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych co łącznie stanowi grzywnę w wysokości 400 (czterysta) złotych;

XI. oskarżonego D. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie VI aktu oskarżenia stanowiącego występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XII. na mocy art. 33 § 1, § 2 i § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego D. M. karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych co łącznie stanowi grzywnę w wysokości 400 (czterysta) złotych;

XIII. oskarżonego D. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie VII aktu oskarżenia stanowiącego występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XIV. na mocy art. 33 § 1, § 2 i § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego D. M. karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych co łącznie stanowi grzywnę w wysokości 400 (czterysta) złotych;

XV. oskarżonego D. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie VIII aktu oskarżenia stanowiącego występki z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XVI. na mocy art. 33 § 1, § 2 i § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego D. M. karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych co łącznie stanowi grzywnę w wysokości 400 (czterysta) złotych;

XVII. oskarżonego D. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie IX aktu oskarżenia stanowiącego występki z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XVIII. na mocy art. 33 § 1, § 2 i § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego D. M. karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych co łącznie stanowi grzywnę w wysokości 400 (czterysta) złotych;

XIX. oskarżonego D. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie X aktu oskarżenia stanowiącego występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XX. na mocy art. 33 § 1, § 2 i § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego D. M. karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych co łącznie stanowi grzywnę w wysokości 400 (czterysta) złotych;

XXI. oskarżonego D. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XI aktu oskarżenia stanowiącego występki z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XXII. na mocy art. 33 § 1, § 2 i § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego D. M. karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych co łącznie stanowi grzywnę w wysokości 400 (czterysta) złotych;

XXIII. oskarżonego D. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XII aktu oskarżenia stanowiącego występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XXIV. na mocy art. 33 § 1, § 2 i § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego D. M. karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych co łącznie stanowi grzywnę w wysokości 400 (czterysta) złotych;

XXV. oskarżonego D. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XIII aktu oskarżenia stanowiącego występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XXVI. na mocy art. 33 § 1, § 2 i § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego D. M. karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych co łącznie stanowi grzywnę w wysokości 400 (czterysta) złotych;

XXVII. oskarżonego D. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XIV aktu oskarżenia stanowiącego występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XXVIII. na mocy art. 33 § 1, § 2 i § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego D. M. karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych co łącznie stanowi grzywnę w wysokości 400 (czterysta) złotych;

XXIX.oskarżonego D. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XV aktu oskarżenia stanowiącego występki z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art.14 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XXX.na mocy art. 33 § 1, § 2 i § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego D. M. karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych co łącznie stanowi grzywnę w wysokości 400 (czterysta) złotych;

XXXI.oskarżonego D. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XVI aktu oskarżenia stanowiącego występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XXXII. na mocy art. 33 § 1, § 2 i § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego D. M. karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych co łącznie stanowi grzywnę w wysokości 400 (czterysta) złotych;

XXXIII.oskarżonego D. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XVII aktu oskarżenia stanowiącego występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XXXIV. na mocy art. 33 § 1, § 2 i § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego D. M. karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych co łącznie stanowi grzywnę w wysokości 400 (czterysta) złotych;

XXXV.oskarżonego D. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XVIII aktu oskarżenia stanowiącego występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XXXVI.na mocy art. 33 § 1, § 2 i § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego D. M. karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych co łącznie stanowi grzywnę w wysokości 400 (czterysta) złotych;

XXXVII.oskarżonego D. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XIX aktu oskarżenia stanowiącego występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XXXVIII.na mocy art. 33 § 1, § 2 i § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego D. M. karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych co łącznie stanowi grzywnę w wysokości 400 (czterysta) złotych;

XXXIX.oskarżonego D. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XX aktu oskarżenia stanowiącego występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XL.na mocy art. 33 § 1, § 2 i § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego D. M. karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych co łącznie stanowi grzywnę w wysokości 400 (czterysta) złotych;

XLI.oskarżonego D. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XXI aktu oskarżenia stanowiącego występki z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art.14 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XLII. na mocy art. 33 § 1, § 2 i § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego D. M. karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych co łącznie stanowi grzywnę w wysokości 400 (czterysta) złotych;

XLIII. oskarżonego D. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XXII aktu oskarżenia stanowiącego występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za to na mocy art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XLIV. na mocy art. 33 § 1, § 2 i § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego D. M. karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych co łącznie stanowi grzywnę w wysokości 400 (czterysta) złotych;

XLV. oskarżonego D. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XXIII aktu oskarżenia stanowiącego występki z art. 62 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XLVI. na mocy art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności z osobna wymierzone w punktach I, III, V, VII, IX, XI, XIII, XV, XVII, XIX, XXI, XXIII, XXV, XXVII, XXIX, XXXI, XXXIII, XXXV, XXXVII, XXXIX, XLI, XLIII i XLV niniejszego wyroku za zbiegające się przestępstwa orzeka wobec oskarżonego D. M. karę łączną w wymiarze 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności;

XLVII. na mocy art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. i art. 86 § 2 k.k. biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności z osobna wymierzone w punktach II, IV, VI, VIII, X, XII, XIV, XVI, XVIII, XX, XXII, XXIV, XXVI, XXVIII, XXX, XXXII, XXXIV, XXXVI, XXXVIII, XL, XLII, XLIV niniejszego wyroku za zbiegające się przestępstwa orzeka wobec oskarżonego D. M. karę łączną grzywny w wymiarze 300 (trzystu) dziennych stawek grzywny przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych, co stanowi łącznie grzywnę w kwocie 3000 (trzy tysiące) złotych;

XLVIII. na podstawie art. 343 § 1 k.p.k. w zw. z art. 343 § 2 pkt. 2 k.p.k. wykonanie orzeczonej w punkcie XLVI niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszona wobec oskarżonego D. M. na okres próby wynoszący 8 (osiem) lata;

XLIX. na mocy art. 72 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego D. M. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

- R. P. kwoty 360 (trzysta sześćdziesiąt) zł;
- Spółki jawnej (...) kwoty 1607,48 (jeden tysiąc sześćset siedem 48/100) złotych;
- K. B. kwoty 7000 (siedem tysięcy) złotych;
- H. i A. B. solidarnie kwoty 16024,81 (szesnaście tysięcy dwadzieścia czterech 81/100) złotych;
- (...) z siedzibą w W. kwoty 8500 (osiem tysięcy pięćset) złotych;
- S. S., J. R. i W. P. solidarnie kwoty 4873,01 (cztery tysiące osiemset siedemdziesiąt trzy 1/100) złotych;
- L. P. kwoty 30000 (trzydzieści tysięcy) złotych;
- C. T. kwoty 2660 (dwa tysiące sześćset sześćdziesiąt) złotych;
- (...) z siedzibą w K. kwoty 14672,08 (czternaście tysięcy sześćset siedemdziesiąt dwa 8/100) złotych;

- M. i P. A. solidarnie kwoty 14752 (czternaście tysięcy siedemset pięćdziesiąt dwa) złote;
- M. C. kwoty 5168 (pięć tysięcy sto sześćdziesiąt osiem) złotych;
- M. Ł. kwoty 3610 (trzy tysiące sześćset dziesięć) złotych;
- M. S. kwoty 9094,84 (dziewięć tysięcy dziewięćdziesiąt cztery 84/100) złotych;
- H. W. kwoty 9823 (dziewięć tysięcy osiemset dwadzieścia trzy) złote;
- E. N. kwoty 3657,97 (trzy tysiące sześćset pięćdziesiąt siedem 97/100) złotych;

w terminie 5 lat od daty uprawomocnienia się niniejszego wyroku;

L.na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego D. M. w całości od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa należnych kosztów sądowych.

Apelację od wyroku wniósł prokurator.

Zaskarżając wyrok w całości, na korzyść oskarżonego, zarzucił obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 413 § 1 pkt 6 kpk poprzez pominięcie w sentencji wyroku w punktach I, III, V, VII, IX, XI, XIII, XV, VII, XIX, XXI, XXIII, XXV, XXVII, XXIX, XXXI, XXXIII, XXXV, XXXVII, XXXIX, XLI, XLIII, wskazania art. 60 § 3, 4 i 5 kk, pomimo faktycznego zastosowania tego przepisu ustawy oraz wskazania w punkcie XLV wyroku jako podstawy wymiaru kary art. 14 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk, podczas gdy prawidłową podstawą winien być art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

W związku z tymi zarzutami, prokurator wniósł o zmianę wyroku poprzez wskazanie w punktach I, III, V, VII, IX, XI, XIII, XV, VII, XIX, XXI, XXII, XXV, XXVII, XXIX, XXXI, XXXIII, XXXV, XXXVII, XXXIX, XLI, XLIII jako podstawy wymiaru kary oskarżonemu D. M. również art. 60 § 3, 4 5 kk, natomiast w punkcie XLV wskazanie jako podstawy wymiaru kary art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd Odwoławczy rozważył, co następuje;

Apelacja prokuratora o tyle na uwzględnienie zasługiwała, że wywołana nią kontrola odwoławcza zaskarżonego wyroku, nie tylko w kontekście podniesionych w niej zarzutów, ale także w całości, ponad podniesione w skardze zarzuty, doprowadziła do ujawnienia licznych uchybień w procedowaniu sądu I instancji, skala i charakter których nie zezwoliły na ograniczenie się tylko do częściowego orzekania reformatoryjnego, w sposób proponowany we wniosku apelacji prokuratora.

Skala stwierdzonych przez sąd odwoławczy uchybień, jakich dopuścił się sąd I instancji orzekając w przedmiotowej sprawie, bez względu na fakt nie dostrzeżenia ich wszystkich przez apelującego prokuratora i wniosek apelacji wymagała uchylenia całości wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy, gdyż w przeciwnym wypadku doszłoby do sanowania orzeczenia rażąco niesprawiedliwego, w rozumieniu art.440 kpk.

Odnosząc się w pierwszym rzędzie do zarzutów apelacji prokuratora, stwierdzić należy, że sąd I instancji nie powołał w sentencji zaskarżonego wyroku wszystkich, jak się wydaje zastosowanych przepisów ustawy karnej, skutkiem, czego doszło do obrazu art.413§1 pkt 6 kpk.

Problem w tym zakresie nie sprowadził się jednak, jak zarzuca prokurator, tylko do nie powołania w sentencji wyroku przepisów art.60§3,4 i 5 kk, ale w ogóle do nie zawarcia przez sąd I instancji w sentencji wyroku skazującego podstawy prawnej w oparciu, o którą orzekł wobec oskarżonego kary- za przestępstwa z art.279§1kk lub kwalifikowane z art.13§ 1kk w zw. z art.279§1 kk zagrożone karą od 1 roku do 10 lat pozbawienia wolności- poniżej dolnej granicy ustawowego

zagrożenia a więc za przestępstwo z punktu I aktu oskarżenia 6 miesięcy pozbawienia wolności i po 10 miesięcy pozbawienia wolności za resztę występku przeciwko mieniu .

Oczywistym jest, że jeżeli sąd a quo zdecydował się na zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary, to takie wyrzeczenie wprost powinno znaleźć się w sentencji wyroku, ze wskazaniem także podstawy prawnej w oparciu, o którą stosuje nadzwyczajne złagodzenie kary.

W podstawie wymiaru kary w wyroku, sąd ma obowiązek, /czego prokurator już nie dostrzega i nie zarzuca/ powołania także stosownego paragrafu art.60§ 6kk, który reguluje, na czym polega nadzwyczajne złagodzenie kary, w jaki sposób i w jakich granicach w konkretnej kategorii zagrożenia ustawowego za przestępstwo, sąd orzeka karę nadzwyczajnie złagodzoną.

W konkretnych okolicznościach niniejszej sprawy, w grę wchodziłby przepis art.60§6 pkt 3 kk, którego sąd nie powołał w wyroku w podstawie wymiaru kary.

Jeżeli chodzi o zawarte w punkcie XLV wyrzeczenie dotyczące czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie XXIII aktu oskarżenia, polegającego na tym, że w dniu 27 kwietnia 2012 roku w K., wbrew przepisom ustawy posiadał przy sobie środki odurzające w postaci marihuany o wadze 3 gramów netto oraz amfetaminy o wadze 1 grama netto, tj. o przest. z art.62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, to w punkcie XLV wyroku sąd a quo orzekł w tym zakresie, iż oskarżonego D. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XXIII aktu oskarżenia, stanowiącego występku z art.62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, 13§1 kk w zw. z art.279§1kk w zw. z art.64§1 kk i za to na mocy art.14§1 kk w zw. z art.279§1 kk wymierza mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Powyższe uchybienie, w sposób oczywisty stanowi o obrazie przepisu prawa materialnego a to art.13§1 kk i art.279§1 kk , art.64§1 kk wskutek oczywiście bezpodstawnego zastosowania ich do stanu faktycznego, w którym zachowanie oskarżonego nie wyczerpuje znamion art. 13§1 kk i art.279§1 kk w zw.z art.64§ 1kk, gdyż bez wątpienia wyczerpuje ono tylko znamiona art.62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Mimo takiej sytuacji, brak w apelacji prokuratora zarzutu obrazu przepisu prawa materialnego.

Autor apelacji, w sposób oczywiście błędny i nieuprawniony upatruje w takim stanie faktycznym, zamiast obrazu przepisu prawa materialnego, obrazu przepisu prawa procesowego a to art.413§1 pkt 6 kpk.

Apelujący nie kwestionuje też już w apelacji wniesionej na korzyść oskarżonego, że w podstawie wymiaru kary w punkcie XLV sąd I instancji powołał w sposób oczywiście błędny także przepis art.64§1 kk, chociaż prokurator nie zarzucił oskarżonemu popełnienia występuku z art.62 ust.1 ustawy dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w art.64 §1 kk.

Odnotować należy, że z danych o karalności oskarżonego / k.41- 42/ nie wynika, aby był on dotąd skazany za przestępstwo podobne do występuku z art.62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii ani tym bardziej, aby odbył za nie karę w rozmiarze uzasadniającym zakwalifikowanie popełnienia czynu zarzucanego w punkcie XXIII aktu oskarżenia w warunkach art.64§ 1kk. Tego rodzaju przeoczenie prokuratora stawia, zatem oskarżonego w sposób niezasadny w niekorzystnej sytuacji procesowej, przy podkreśleniu, że skarżący wniósł apelację na korzyść oskarżonego.

Kontrola zaskarżonego wyroku przez sąd odwoławczy z urzędu, doprowadziła ponadto do stwierdzenia licznych uchybień w procedowaniu, wyrokowaniu i uzasadnieniu orzeczenia przez Sąd Rejonowy, które w myśl art. 440 kpk sąd odwoławczy mimo ich nie zakwestionowania przez prokuratora miał obowiązek uwzględnić.

Wyrok sądu I instancji został wydany w trybie art.335§ 1kpk.

Do aktu oskarżenia, prokurator dołączył wnioski o skazanie oskarżonego D. M. bez rozprawy i wymierzenie mu uzgodnionej z nim kary.

Z treści wniosku prokuratora załączonego do aktu oskarżenia, zgodnego w swej treści z uzgodnieniami z oskarżonym / karta 38/ wynika, że prokurator wnosił o wydanie wobec oskarżonego D. M. wyroku skazującego i orzeczenie, bez przeprowadzenia rozprawy, uzgodnionej z oskarżony kary: za czyn I – 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyny opisane w punktach II, III, VI, VIII, IX, XI, XIII, XIV, XV, XVII, XVIII, XIX, XX, XXI, XXIII kary po 10 miesięcy pozbawienia wolności, zobowiązanie do naprawienia szkody, grzywnę 40 stawek po 10zł;

za czyny opisane w punktach IV, V, VII, X, XII, XVI, XXII kary po 10 miesięcy pozbawienia wolności, grzywny 40 stawek po 10zł;

orzeczenie kary łącznej 5 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres próby wynoszący 8 lat, zobowiązanie do naprawienia szkody w całości w terminie 5 lat od uprawomocnienia się orzeczenia, wymierzenie kary łącznej grzywny 300 stawek dziennych po 10 zł oraz orzeczenie przypadku dowodów rzeczowych.

Jak wynika z przebiegu posiedzenia Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 lipca 2013 r., na którym doszło do wydania zaskarżonego wyroku, prokurator wnioski ten popierał./karta 74/

W toku przedmiotowego posiedzenia, sąd I instancji wydał do protokołu posiedzenia postanowienie o uwzględnieniu wniosku prokuratora w przedmiocie wydania wobec oskarżonego wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzeniu mu za czyn opisany w pkt I kary 6 miesięcy pozbawienia wolności; za czyn opisany w punktach II, III, VI, VIII, IX, XI, XIII, XIV, XV, XVII, XVIII, XIX, XX, XXI, XXIII kary po 10 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn opisany w punktach IV, V, VII, X, XII, XVI, XXII kary po 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 stawek dziennych grzywny przy określeniu stawki dziennej na 10 zł, orzeczenie kary łącznej 5 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 8 lat, zobowiązanie do naprawienia szkody w całości w ciągu 5 lat od uprawomocnienia się wyroku, wymierzenie kary łącznej grzywny 3000 dziennych stawek, przy określeniu jednej stawki na kwotę 10 zł oraz orzeczenie przypadku dowodów rzeczowych / karta 74/.

Przede wszystkim zauważyć należy, że nawet orzekając w trybie art.335 kpk, sąd nie może wypowiadać się w kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonego w formie postanowienia wydanego do protokołu posiedzenia a wyłącznie w wyroku wydanym po niejawnym naradzie.

Po drugie, z treści tego postanowienia wynika, że sąd uwzględnił wniosek prokuratora, ale na warunkach odbiegających od jego treści, gdyż m.in. wbrew treści wniosku prokuratora proponującego wymierzenie za czyny z punktów II, III, VI, VIII, IX, XI, XIII, XIV, XV, XVII, XVIII, XIX, XX, XXI, XXIII kar po 10 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczenie zobowiązania do naprawienia szkody i grzywien 40 stawek po 10zł a za czyny z punktów IV, V, VII, X, XII, XVI, XXII kary po 10 miesięcy pozbawienia wolności, grzywny 40 stawek po 10zł; sąd uznał, że wymierzy za czyny z punktów I –karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyny z punktów II, III, VI, VIII, IX, XI, XIII, XIV, XV, XVII, XVIII, XIX, XX, XXI, XXIII kary po 10 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn opisany w punktach IV, V, VII, X, XII, XVI, XXII kary po 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 stawek dziennych grzywny przy określeniu stawki dziennej na 10 zł oraz orzeknie karę łączną grzywny 3000 stawek po 10 zł stawka.

Powyższe wskazuje, że sąd nie zaakceptował w pełni treści wniosku prokuratora, co do proponowanego wymiaru kary.

W tej sytuacji, Sąd Rejonowy, powinien był albo zaproponować stronom renegocjację warunków wymiaru kary w kierunku oczekiwanym przez sąd lub na podstawie art.343§ 7 kpk sprawę skierować do rozpoznania na zasadach ogólnych.

Na marginesie należy odnotować, że niezasadnie prokurator wnioskował odnośnie czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie XXIII kwalifikowanego z art. 62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzenie obok kary pozbawienia wolności także kary grzywny oraz nałożenie na oskarżonego zobowiązania do naprawienia szkody, gdyż taka propozycja nie miała w realiach niniejszej sprawy oparcia w żadnym przepisie prawa materialnego. Występek z art. 62 ust. 1 zagrożony jest karą pozbawienia wolności do lat trzech.

Jeżeli chodzi o czyny zarzucane oskarżonemu w punktach III, VIII, IX, XI, XV, XXI mające postać usiłowania kradzieży z włamaniem, to w opisie zarzutów w tym zakresie w akcie oskarżenia nie wskazano żadnej wartości szkody wyrządzonej tymi przestępstwami ani nie wskazał jej też prokurator we wniosku o skazanie. Nie wiadomo, więc, na jakiej podstawie faktycznej i prawnej prokurator uzgodnił z oskarżonym i wnioskował o nałożenie na oskarżonego obowiązku naprawienia i jakiej wysokości szkody, przy skazaniu za te występki.

Wątpliwym też, w kontekście redakcji wniosku w tym zakresie, jest charakter prawny oczekiwanego orzeczenia o nałożeniu obowiązku naprawienia szkody a więc czy jest to środek karny czy środek probacyjny.

Jak wynika następnie z treści wydanego przez Sąd Rejonowy wyroku, wydał on wyrok skazujący oskarżonego za wszystkie zarzucane mu występki, odpowiadający w swej treści wnioskowi prokuratora w zakresie wymiaru kary pozbawienia wolności za wszystkie zarzucane oskarżonemu występki, w zakresie wymiaru kar grzywny za wszystkie występki, poza zarzuconym w punkcie XXIII aktu oskarżenia, gdzie nie orzekł wnioskowanej przez prokuratora grzywny oraz poza propozycją wniosku o nałożenie obowiązku naprawienia szkody za występki zarzucone w punktach III, VIII, IX, XI, XV, XXI, XXIII aktu oskarżenia.

Z treści zaskarżonego wyroku wynika, że nie zawiera on żadnego orzeczenia w przedmiocie przepadku dowodów rzeczowych. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku brak też podania powodów takiego postąpienia sądu I instancji.

Na marginesie odnotować należy, że prokurator powinien był, czego w sposób nieuprawniony zaniechał, w sposób niebudzący wątpliwości wskazać we wniosku o skazanie bez rozprawy, jakie konkretnie dowody rzeczowe mają ulec przepadkowi na rzecz Skarbu Państwa.

Taki sposób procedowania sądu, niedostrzeżony i nieobjęty zarzutami apelacji, dowodzi, że sąd orzekał w sposób niezgodny z treścią wniosku prokuratora, co świadczy o rażącej obrazie przepisu art. 343§ 7 kpk.

Dokonując kontroli treści zaskarżonego wyroku nie można także nie dostrzec, że Sąd Rejonowy orzekł w nim o odpowiedzialności karnej K. P. i A. P. nazwiska, których zostały przytoczone w opisach czynów zarzucanych i przypisanych następnie oskarżonemu D. M., jako osób współdziałających z tym oskarżonym, w różnych konfiguracjach osobowych w popełnieniu przestępstw mu zarzucanych, co było prawnie niedopuszczalne, gdyż K. P. i A. P. nie występowali przed Sądem Rejonowym w Wieliczce w charakterze oskarżonych, stąd sąd ten w ogóle nie posiadał kognicji do przesądzenia w kwestii odpowiedzialności karnej tych oskarżonych za przestępstwa odnośnie, których dodatkowo nie mieli żadnej możliwości obrony, co Narusza elementarne zasady procesu karnego.

Dopiero w sytuacji gdyby na czas orzekania w ich sprawach zapadły prawomocne wyroki w zakresie zarzutów objętych badaniem sądu I instancji, Sąd Rejonowy mógłby w wyroku ująć ich nazwiska, jako współsprawców D. M., pod warunkiem jednak przytoczenia treści prawomocnego wyroku sądu stwierdzającego, że przestępstw tych ci współsprawcy się dopuścili.

Uzasadnienie zaskarżonego wyroku sporządzone zostało także z uchybieniem art.424§1 pkt 1 kpk i art. 424§ 2 kpk .

Opis stanu faktycznego w zakresie przytoczenia ustalonych w sprawie postaci zachowań oskarżonego oraz podstawy dowodowej tych ustaleń, w istocie rzeczy stanowi przytoczenie opisu czynów z zarzutów aktu oskarżenia, stanowiąc ich powielenie do treści uzasadnienia wyroku.

Jako podstawę dowodową wszystkich ustaleń faktycznych odnośnie wszystkich przypisanych oskarżonemu przestępstw za każdym razem przytoczono te same, wszystkie protokoły przesłuchań podejrzanego w sprawie, nawet te w treści, których oskarżony nie opisywał konkretnie okoliczności żadnych czynów a ograniczył się do podtrzymania wcześniejszych wyjaśnień lub czynił z prokuratorem ustalenia, co do wymiaru kary, co nie zawierało żadnych relacji o przebiegu będących przedmiotem badania sądów czynów, więc nie mogło stanowić podstawy dowodowej ustaleń w tym zakresie (np.k.107/17,1123/36,1136/38).

W szczególności, sąd a quo nie ustalił w opisie poszczególnych przestępstw przypisanych oskarżonemu, konkretnych okoliczności, co do miejsca, sposobu ich popełnienia, ograniczając się do powielenia opisu zarzutów aktu oskarżenia. Przywołaną przez sąd I instancji podstawę dowodową ustaleń faktycznych odnośnie wszystkich przypisanych oskarżonemu przestępstw stanowią wyłącznie jego wyjaśnienia, za każdym razem powoływane w całości, w których podał on osoby współsprawców i ogólnie opisał metodę dokonania włamań lub ich usiłowań, ale nie podawał w nich szczegółowo rodzaju skradzionych rzeczy, nazwisk pokrzywdzonych czy wartości wyrządzonych szkód albo daty ich popełnienia.

Sąd Rejonowy nie dokonał też w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku należycie wnikliwej oceny materiału dowodowego, nie wykazał, jakie okoliczności i w oparciu, o które dowody i jak ocenione ustalił.

Sąd a quo w sposób oczywiście błędny, jako podstawę wiarygodności wyjaśnień oskarżonego przywołał argument, że są one zgodne z ustalonym stanem faktycznym, podczas, gdy to stan faktyczny opiera się na dowodach i stanowi ich pochodną. W tej sytuacji, sąd winien przedstawić ocenę dowodów i ich znaczenie dla ustaleń stanu faktycznego a nie na odwrót. Sąd Rejonowy zaniechał też oceny wyjaśnień oskarżonego w kontekście reszty ujawnionego na posiedzeniu materiału dowodowego, w tym z zeznań świadków, dowodów z dokumentów, opinii. Ocenę wiarygodności świadków sąd a quo zawarł w kilku ogólnikowych zdaniach, z których nie wynika, jakie okoliczności w oparciu, o które dowody sąd ustalił.

W szczególności, sąd a quo w ogóle nie dokonał oceny wiarygodności zeznań pokrzywdzonych w kontekście podawanych przez nich wcale niemałych wysokości szkód wynikłych z przestępstw.

Z opisu stanu faktycznego sprawy w uzasadnieniu wyroku, wynika, że sąd czynił ustalenia faktyczne wyłącznie w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego, tymczasem z dalszej części uzasadnienia wyroku wynika, że miał też na uwadze zeznania świadków, dowody z dokumentów itd. Nie wiadomo z treści uzasadnienia wyroku, jakie jednak okoliczności w oparciu o tę resztę materiału dowodowego ustalił. Powyższe stanowi o rażącej obrazie art.424§1 pkt 1 kpk.

Oczywistym jest, że w uzasadnieniu wyroku sąd ma obowiązek sukcesywnie przy opisywaniu ustaleń stanu faktycznego wskazywać dowody w oparciu, o które poczynił dane ustalenia faktyczne, ze wskazaniem karty akt, na których dany dowód lub dowody się znajdują a następnie winien dokonać spełniającej wymogi art.7 kpk oceny takich dowodów i przedstawić ją w uzasadnieniu wyroku.

Przeciwnie postąpienie wyklucza możliwość zweryfikowania przez strony procesu i sąd odwoławczy podstaw rozstrzygnięcia.

Jako nieprawidłowe odnotować należy też zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku stwierdzenie/karta 89 v uzasadnienia zaskarżonego wyroku/, z którego wynika, że sąd a quo poczynił ustalenia faktyczne odnośnie danych osobo poznawczych odnośnie oskarżonego w oparciu o informacje zawarte w akcie oskarżenia. Nie wymaga szerszego uzasadnienia, że akt oskarżenia nie ma waloru dowodowego, lecz jest szczególnym rodzajem pisma procesowego, skargą inicjującą postępowanie karne. Ustalenia, co do danych osobo poznawczych o osobie oskarżonego można czynić na podstawie dowodów z wyjaśnień oskarżonego, danych z wywiadu środowiskowego, zeznań świadków, dokumentów, ale nie w oparciu o akt oskarżenia, tezy, którego w postępowaniu karnym są weryfikowane w oparciu o dowody.

Z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, też, że sąd uwzględnił wniosek prokuratora w całości, czemu przeczy konfrontacja treści wyroku z treścią wniosku prokuratora załączonego do aktu oskarżenia.

Wbrew zawartym w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku stwierdzeniom, iż sąd orzekł też w wyroku o przypadku dowodów rzeczowych./k.90v/, brak w sentencji wyroku orzeczenia o przypadku dowodów rzeczowych.

Nie można też nie dostrzec i kolejnego uchybienia wynikającego nie tyle z zawarcia w uzasadnieniu zaskarżonego wyrok stwierdzenia o pełnej akceptacji przez sąd wniosku prokuratora, co konstatacji sądu orzekającego, że

uzgodnione przez prokuratora kary i środki karne są zgodne z obowiązującymi przepisami. Sąd Rejonowy nie rozwinął szerzej tematu, jakie środki i z jakimi przepisami prawa są zgodne. Sama treść zaskarżonego wyroku prowadzi do wniosku, że sąd żadnego środka karnego nie orzekał a tylko orzekł w punkcie XLIX środek probacyjny w postaci obowiązku naprawienia szkód.

Wbrew twierdzeniom uzasadnienia wyroku, wniosek prokuratora zawierał wady prawne wyżej przytoczone, zaś z treści sentencji wyroku wynika, że nie został on przez sąd uwzględniony w całości. Faktycznie został on przez sąd zmodyfikowany, bez udziału i woli prokuratora i oskarżonego.

Wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 424 § 2 kpk, sąd I instancji nie wyjaśnił podstaw zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary, ograniczając się w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku do powołania przepisów art. 60 § 3, 4 i 5 kk, jako zastosowanych przy orzekaniu, z odnotowaniem, że nie powołanie ich w sentencji wyroku stanowiło li tylko wynik przeoczenia sądu przy redakcji wyroku. Sąd Rejonowy w żaden sposób nie wyjaśnił, jakie okoliczności faktyczne sprawy zadecydowały o zastosowaniu wszystkich tych przepisów łącznie ani nie wskazał podstaw oparcia orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary łącznej pozbawienia wolności o treść art. 343 § 1 kpk, art. 343 § 2 pkt 2 kpk .

Zważywszy na stwierdzone dotąd uchybienia w procedowaniu sądu a quo oraz znaczną liczbę punktów wyrzeczeń w sentencji zaskarżonego wyroku, w których sąd nie wskazał prawidłowo podstawy wymiaru kary a w punkcie XLV w sposób oczywiście nieprawidłowy z obrazą przepisu prawa materialnego wskazał podstawę skazania i wymiaru kary, trudno uznać to li tylko za usterkę o charakterze redakcyjnym, gdyż wpisuje się to generalnie w wadliwy i niestaranny sposób procedowania w tej sprawie.

Jak wynika z treści wyroku, oskarżonemu przypisano popełnienie występku przeciwko mieniu, w warunkach powrotu do przestępstwa. Ani w komparycji wyroku ani w sentencji zaniechano jednak konkretnego wskazania uprzedniego skazania i odbycia kary w oparciu, o które uznano, że oskarżony działał w warunkach art. 64§ 1kk. Należy zauważyć, że już na etapie stawiania oskarżonemu zarzutów, prokurator miał obowiązek, którego zaniechał, wskazania tych kwestii w opisie zarzutów, gdyż oskarżony także w tym zakresie ma prawo do obrony a opis czynu zarzucanego winien być skonkretyzowany. Także w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, sąd I instancji nie uzasadnił w sposób nadający się do kontroli instancyjnej ani tym bardziej przez strony procesu, konkretnie podstawy faktycznej i prawnej przyjęcia, iż oskarżony działał w warunkach art.64§1 kk w wypadku poszczególnych czynów.

Jeżeli chodzi o uzasadnienie wymiaru kary, to sąd nie przytoczył podstaw wymiaru poszczególnych kar jednostkowych za poszczególne przestępstwa, nie wyjaśnił podstawy faktycznej i prawnej wymierzenia kary za występkę z art.279§1 kk i z art.13§1 kk w zw. z art.279§1 kk poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia za przestępstwo.

Jeżeli chodzi o wymiar kary łącznej, to w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku sąd a quo wskazał, że karę tę ukształtował w oparciu o zasadę asperacji w wymiarze 5 lat pozbawienia wolności. W następnym zdaniu uzasadnienia wyroku, sąd a quo stwierdził zaś, że za zastosowaniem zasady absorpcji przemawiały wymienione tam okoliczności/k. 92/. Oczywistym jest, że są to różne zasady orzekania kary łącznej. Z uzasadnienia wyroku wynika błędnie jakoby były to tożsame zasady.

Brak też możliwości zweryfikowania, na jakiej podstawie faktycznej i prawnej sąd a quo uznał, że oskarżony popełniając czyn zarzucany mu w punkcie XXII zrealizował go w warunkach ciągu przestępstw i przyjął w ślad za aktem oskarżenia, w podstawie skazania za ten czyn także przepis art.91§1 kk. Zauważyć należy, że w opisie tego czynu nie ma opisu znamion relewantnych w świetle art.91§1 kk a sam opis zarzutu w konfrontacji z ustaleniem faktycznym zawartym w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku/k.88v/ wskazuje, że oskarżony zrealizował go w warunkach jednego czynu a nie ciągu przestępstw opisanych w warunkach art.91§1kk.

Mając na uwadze wyżej stwierdzone liczne i rażące uchybienia w procedowaniu, redagowaniu orzeczenia i jego uzasadnieniu, zaskarżony wyrok należało uchylić i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania przez sąd I instancji.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy, sąd I instancji ponownie zweryfikuje kwestię odpowiedzialności karnej oskarżonego w ramach postawionych mu zarzutów, z wyeliminowaniem wszystkich dotąd stwierdzonych uchybień.

W pierwszym rzędzie, Sąd Rejonowy winien dokładnie zweryfikować wniosek prokuratora o skazanie oskarżonego bez rozprawy, pod kątem istnienia podstaw procesowych i materialnoprawnych do uwzględnienia go.

SSO Lidia Haj